

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše, soudkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobce: S. S., státní příslušnost Ukrajina, nar. X
bytem X
zastoupeného JUDr. Hugem Körblem, advokátem
sídlem Hybernská 1007/20, Praha 1

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad štolou 936/3
170 00 Praha 7

v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, který spočívá ve zrušení registrace žalobce ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu, o čemž byl žalobce vyrozuměn e-mailem žalovaného ze dne 3. 10. 2025

takto:

- I. Městský soud v Praze **určuje**, že zásah žalovaného, který spočívá ve zrušení registrace žalobce ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu, o čemž byl žalobce vyrozuměn e-mailem žalovaného ze dne 3. 10. 2025, **je nezákonný**.
- II. Žalovaný je **povinen** obnovit registraci žalobce ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

- III. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši **18.405 Kč** k rukám jeho zástupce JUDr. Hugo Körbla, advokáta do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Žalobce je držitel dočasné ochrany. Vyjádřil zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt dle ustanovení § 7p zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „*zákon č. 65/2022 Sb.*“ či „*lex Ukrajina*“).
2. E-mailem žalovaného ze dne 3. 10. 2025 byl uvědomen o zrušení registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu. Důvodem zrušení registrace má být to, že žalobce nebo některá společně s žalobcem registrovaná osoba představuje na základě stanoviska Policie ČR nebo zpravodajské služby ČR hrozbu pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu, tudíž nesplňuje podmínku uvedenou v § 7t odst. 5 písm. d) zák. č. 65/2022 Sb.

II. Žaloba, vyjádření žalovaného

3. Žalobce se u Městského soudu v Praze brání proti zásahu, který spočívá ve zrušení registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu e-mailem žalovaného ze dne 3. 10. 2025 a domáhá se obnovení stavu před tímto zrušením. Uvedl, že neví, co přesně je obsahem stanovisek Policie České republiky nebo zpravodajské služby České republiky. Pokud je důvodem jeho údajné bezpečnostní hrozby jeho dřívější odsouzení, tak tento trest splnil a byl osvědčen, k čemuž doložil dokumenty. Současně trestní odsouzení nemá a nemůže být důvodem bezpečnostní hrozby, neboť jde o jiný zákonný důvod pro zrušení registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě potvrdil, že žalobce v souladu s § 7p odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. projevil zájem o vydání zvláštního dlouhodobého pobytu. Následně bylo postupem podle § 7r zákona č. 65/2022 Sb. zjištěno, že žalobce podmínky uvedené v § 7q téhož zákona splňuje, a proto byl vyznačen v seznamu zájemců jako osoba, která může získat zvláštní dlouhodobý pobyt a může se tedy registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu postupem podle § 7s odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. To také učinil, když se dne 8. 9. 2025 za použití své elektronické identity registroval ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu.
5. Podotkl, že úspěšná registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu ještě neznamená, že toto pobytové oprávnění bude cizinci vydáno. Cizinec musí před pořízením biometrických údajů za účelem výroby průkazu o povolení k pobytu předložit doklady uvedené v § 7p odst. 2, případně v odstavci 3 zákona č. 65/2022 Sb. Další předpoklady pro vydání zvláštního povolení k dlouhodobému pobytu jsou poté uvedeny v § 7t odstavci 5 zákona č. 65/2022 Sb. Jedním z těchto předpokladů je také to, že podle stanoviska policie nebo zpravodajské služby není cizinec nebezpečím pro veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky.
6. V případě žalobce policie uplatnila negativní stanovisko k vydání zvláštního dlouhodobého pobytu. Toto stanovisko žalovaný obdržel ve formě jednoduchého sdělení typu „ano“ či „ne“, které policie, případně zpravodajské služby připojují k údajům každého registrovaného zájemce o zvláštní dlouhodobý pobyt. Skutečnost, že představuje hrozbu veřejnému pořádku či bezpečnosti státu podle § 7t odst. 5 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. zjištěna již před pořízením biometrických údajů za účelem výroby průkazu o povolení k pobytu, a proto bylo postupováno podle § 7t odst. 6 zákona č. 65/2022Sb., tedy o zrušení termínu pro

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

pořízení biometrických údajů a zániku registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu byl informován elektronicky na svou emailovou adresu.

7. Současně je žalovaný toho názoru, že jeho postup podle § 7t odst. 6 zákona č. 65/2022 Sb. tedy zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů za účelem vydání průkazu o povolení k pobytu, který má za následek zánik registrace k dlouhodobému k pobytu, není rozhodnutím. Je tomu tak už proto, že použití části druhé správního řádu, která obsahuje právní úpravu rozhodnutí, je ve věci zvláštního dlouhodobého pobytu podle § 7o odst. 5 zákona č. 65/2022 Sb. vyloučeno. Ani ve smyslu § 65 soudního řádu správního se nejedná o rozhodnutí. Na vydání zvláštního dlouhodobého pobytu totiž není ve smyslu § 7o odst. 3 zákona č. 65/2022 Sb. právní nárok. Z tohoto důvodu nemůže být tento úkon žalovaného (zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů) úkonem, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti. To znamená, že podmínka pro podání zásahové žaloby spočívající v tom, že v případě postupu žalovaného nešlo o rozhodnutí, je tedy podle názoru žalovaného splněna.
8. Žalovaný je toho názoru, že pakliže podle § 7o odst. 3 zákona č. 65/2022 Sb. není na vydání zvláštního dlouhodobého pobytu právní nárok, současně to vylučuje, aby byl žalobce zkrácen na svých právech dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) Nevydání zvláštního dlouhodobého pobytu pak nemá žádný vliv na platnost oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany, jehož je žalobce držitelem.
9. Žalobce k vyjádření žalovaného učinil stručnou repliku, v níž setrval na svém postoji.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem obě strany vyjádřily souhlas. Nařídít jednání nebylo třeba ani kvůli dokazování. Soud si uvědomuje, že ve věcech, o nichž vede řízení o ochraně před nezákonným zásahem, žalovaný *zpravidla* nevede spis ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, který by odrážel průběh správního řízení a sloužil jako podklad napadeného správního rozhodnutí, se kterým by se stěžovatel mohl seznámit dříve než v soudním řízení a reagovat na jeho obsah (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 As 326/2022-88, a rozhodnutí v něm citovaná). Nyní posuzovaná věc však představuje výjimku z tohoto pravidla, neboť věc lze totiž rozhodnout jen na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit nebo které jsou jim známy a na základě skutečností, které jsou mezi stranami nesporné.
11. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byly zaměřeny přímo proti němu nebo v jejich důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS ze 17. 3. 2008).
12. Mezi stranami je v první řadě sporná 4. podmínka, tj., zda lze jednání žalovaného považovat za rozhodnutí či za zásah.
13. Obecně podle § 7o lex Ukrajina platí, že

(1) Zvláštní dlouhodobý pobyt je povolením k dlouhodobému pobytu podle § 17 písm. c) zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

(2) Zvláštní dlouhodobý pobyt cizinec nabývá převzetím průkazu o povolení k pobytu. Zvláštní dlouhodobý pobyt opravňuje cizince k pobytu na území České republiky po dobu 5 let.

(3) Na zvláštní dlouhodobý pobyt není právní nárok.

(4) Ve věcech zvláštního dlouhodobého pobytu, které tento zákon neupravuje, se postupuje podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(5) Na postup získání zvláštního dlouhodobého pobytu se nevztahují části druhá a třetí správního řádu.

14. Pakliže je tedy zvláštní dlouhodobý pobyt považován za povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu zákona o pobytu cizinců, platí tedy současně, že v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí právě převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti (srov. § 169t odst. 7 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 7o odst. 2 lex Ukrajina).
15. Byť se tedy na postup pro získání zvláštního dlouhodobého pobytu nevztahují pravidla správního řízení dle části druhé a třetí správního řádu nevztahují (včetně lhůty pro vydání a náležitosti rozhodnutí), neznamená to, že žalovaný o zvláštním dlouhodobém pobytu nevydává rozhodnutí, které zasahuje do práv cizince ve smyslu § 65 s. ř. s. Naopak, v případě vyhovění žalobcově zájmu je jím speciální rozhodnutí v režimu zákona o pobytu cizinců - převzetí průkazu o povolení k pobytu, které zakládá cizinci oprávnění k dlouhodobému pobytu na území. Lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí (jelikož lex Ukrajina je speciálně neupravuje) pak vyplývá z ustanovení § 169t odst. 6 zákona o pobytu cizinců.
16. Žalobce oproti tomu však napadá úkon žalovaného, který má spočívat ve zrušení registrace emailem žalovaného ze dne 3. 10. 2025.
17. Podle § 7t odst. 6 lex Ukrajina platí, že je-li zjištěna překážka podle odstavce 5 před pořízením biometrických údajů, Ministerstvo vnitra cizinci a společně registrovaným osobám zruší termín pro pořízení biometrických údajů; o zrušení termínu a o tom, která překážka podle odstavce 5 byla zjištěna, Ministerstvo vnitra cizince vyrozumí na adresu jeho elektronické pošty. Zrušením termínu pro pořízení biometrických údajů registrace k pobytu cizinci a společně registrovaným osobám zaniká. Podle § 7t odst. 5 písm. d) lex Ukrajina nejpozději před převzetím průkazu o povolení k pobytu cizincem Ministerstvo vnitra ověří, zda byla provedena registrace k pobytu za všechny společně registrované osoby a zda cizinec a společně registrované osoby na základě informace nebo stanoviska Policie České republiky nebo zpravodajské služby České republiky nejsou nebezpečím pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu.
18. Soud předesílá, že podle § 7t odst. 6 lex Ukrajina nedochází ke zrušení termínu emailem žalovaného, ale jeho faktickým úkonem, který tomuto vyrozumění předchází. K zásahu do práv žalobce tedy nedošlo emailem žalovaného ze dne 3. 10. 2025, ale již samotným zrušením termínu k pořízení biometrických údajů. Jelikož z obsahu žaloby je však zřejmé, že žalobce se primárně brání právě proti zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů, o čemž byl vyrozuměn emailem žalovaného, soud neshledal důvod poučovat žalobce o tom, že by v tomto ohledu měl formálně upravit skutek a upřesnit označení žalovaného zásahu. Soud tedy jako zásah žalovaného do žalobcových práv považuje (v souladu s obsahem žaloby) samotné zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů, o čemž byl žalobce vyrozuměn

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

emailem žalovaného ze dne 3. 10. 2025. Obdobný zásah soudu do žalobního návrhu v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem ostatně aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 8. 2014, č. j. 2 As 35/2014 - 109, v němž v bodě 28 uvedl, že „pokud městský soud popis skutku, v němž žalobce spatřoval nezákonný zásah, formálně či stylisticky upravil, aniž by tím jakkoli změnil předmět řízení, nelze v takovém postupu spatřovat porušení práv stěžovatelky. Nejvyšší správní soud současně zohlednil, že městský soud tehdy „přispěl k přesnějšímu a objektivnějšímu popisu nezákonného zásahu, lepší srozumitelnosti výroku napadeného rozsudku a tím i k naplnění jednoho z účelů žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, jímž je usnadnění postupu při domáhání se případné náhrady škody podle zákona č. 82/1998 Sb.“

19. Žalobce svůj zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt vyjádřil dne 8. 9. 2025, k zásahu žalovaného došlo nejpozději dne 3. 10. 2025. Je tedy zřejmé, že pokud žalobce žalobu podal 13. 10. 2025, učinil tak včas ve dvouměsíční lhůtě (srov. § 84 odst. 1 s. ř. s.).
20. Jak již soud uvedl výše, jelikož žalovaný u žalobce shledal překážku podle § 7t odst. 5 písm. d) lex Ukrajina, zrušil mu podle § 7t odst. 6 lex Ukrajina termín pro pořízení biometrických údajů a v návaznosti na to zanikla žalobci i jeho registrace k pobytu. Samotné zrušení termínu jistě neznamená, že by se žalobce k pobytu nemohl znovu registrovat - podmínkou registrace je totiž toliko věk cizince, držba dočasné ochrany v České republice a vyznačení v seznamu zájemců podle § 7q odst. 1 lex Ukrajina (srov. § 7s odst. 1 lex Ukrajina). Podstatné je však to, že dle lex Ukrajina na úkon „zrušení termínu“ nenavazuje již žádný další úkon či postup ve věci žalobcova (slovy § 7p odst. 1 lex Ukrajina) „vyjádřeného zájmu o zvláštní dlouhodobý pobyt“. Úkolem žalovaného je totiž dle § 7t odst. 6 lex Ukrajina toliko již jen vyrozumět cizince o zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů na adresu jeho elektronické pošty.
21. Úkon žalovaného tedy podle názoru městského soudu jistě nepředstavuje ani pozitivní rozhodnutí o žalobcově vyjádřeném zájmu – žádosti o zvláštní dlouhodobý pobyt (dle § 7p lex Ukrajina). Jde naopak o faktický úkon, který sice ukončil proces registrace pobytu (§ 7s lex Ukrajina), nicméně jeho následkem vyvstala zásadní překážka pro převzetí průkazu k pobytu cizince (tj. neexistence registrace k pobytu). Dokud totiž nebude splněna podmínka registrace k pobytu, žalobce tím spíše nebude moci převzít průkaz o povolení k pobytu (srov. ustanovení § 7t odst. 5 věta první lex Ukrajina). Napadený úkon žalovaného proto představuje zásadní a svou povahou jednorázový negativní zásah s trvajícím důsledkem do procesu získání průkazu povolení ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu.
22. Žalobce by pak podle názoru soudu při ochraně proti tomuto úkonu nemohl být úspěšný žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle § 79 s. ř. s., která umožňuje dosáhnout uložení povinnosti vydat osvědčení či rozhodnutí (tj. vydání průkazu k povolení pobytu).
23. Právě faktickým zásahem žalovaného totiž pominuly účinky registrace pobytu coby nezbytné podmínky k získání zvláštního dlouhodobého pobytu. Pro její neexistenci pak žalovaný nemůže vydat žalobci „pozitivní rozhodnutí“ - průkaz o povolení k pobytu. A naopak, zákon při vyloučení části druhé a třetí správního řádu podle § 7o odst. 5 lex Ukrajina již po zrušení registrace k pobytu neukládá žalovanému vydání negativního zamítavého rozhodnutí, ale toliko vyrozumění cizince emailem podle § 7t odst. 6 lex Ukrajina. Mezi stranami poté není vůbec sporu o tom, kterým úkonem žalovaného se žalobce cítí být zkrácen na svých právech - není to nevydání „konečného“ rozhodnutí, ale právě zrušení

termínu k pořízení biometrických údajů, coby zásadní překážka pro osud žalobcova zájmu o zvláštní dlouhodobý pobyt.

24. Mezi stranami je přitom nesporné, že samotný lex Ukrajina neupravuje jiný prostředek právní ochrany (srov. § 85 s. ř. s.) proti úkonům žalovaného v procesu získávání zvláštního dlouhodobého pobytu. Pokud je tedy primárním cílem žalobce, aby dosáhl revokace přímo tohoto úkonu žalovaného, tj. aby znovu získal termín k pořízení biometrických údajů a tím dosáhl obnovení registrace k pobytu, jiný procesní nástroj proti úkonu žalovaného, než žaloba na ochranu proti zásahu žalovaného, tak podle názoru soudu není dostatečně efektivní.
25. Žalovaný rovněž sporuje druhou podmínku, tj. zda jeho zásah mohl žalobce vůbec zkrátit na právech, to s ohledem na to, že podle § 7o odst. 3 lex Ukrajina není na zvláštní dlouhodobý pobyt právní nárok.
26. V této souvislosti soud vychází z toho, že zákonodárce především stanovil několik podmínek, za nichž cizinec může tento typ pobytu získat – to jednak procedurální povahy – srov. § 7p či § 7s a § 7t lex Ukrajina, tak hmotněprávní povahy dle § 7q lex Ukrajina. Pakliže cizinec tyto podmínky splní, v zásadě nic nebrání tomu, aby zvláštní dlouhodobý pobyt také získal. Pokud by ostatně cizinec splnil všechny podmínky a pobyt přesto nezískal, jednalo by se o nepřípustnou svévoli správního orgánu v rozporu s jasným zněním lex Ukrajina. Žalovaný pak do tohoto procesu svým úkonem zasáhl a zkrátit práva žalobce tím, že zamezil, aby byl žalobce se svou žádostí věcně úspěšný. Je tedy zjevné, že nebýt zásahu žalovaného, žalobcova žádost (či projevený zájem) by mohla dospět až k povolení k pobytu, zatímco následkem zásahu žalovaného došlo k vyřazení žalobce z registrace k pobytu. Městský soud je tedy toho názoru, že zásah žalovaného žalobce skutečně zkrátit na jeho právech. A právě proti takovému zásahu se žalobce domáhá ochrany s cílem dosáhnout přezkoumání správnosti postupu žalovaného.
27. O tom, že zásah žalovaného zkrátit přímo žalobce (1. podmínka) a byl proti němu i zaměřen (5. podmínka) není mezi stranami sporu.
28. Zbývá tedy posoudit otázku zákonnosti zásahu žalovaného (3. podmínka).
29. Z podkladů o vyjádření zájmu a o průběhu registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu, které soudu předložil žalovaný a které svou verzí příběhu potvrzuje i žalobce (a jím předložené podklady), soud zjistil následující.
30. Žalobce dne 8. 9. 2025 vyjádřil zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt prostřednictvím elektronického formuláře (splněna podmínka dle § 7p lex Ukrajina, žádosti bylo přiděleno číslo X), žalobce současně splnil podmínky k registraci k tomuto pobytu dle § 7q lex Ukrajina. Z předloženého elektronického výstupu vyplývá stanovisko Policie ČR k případu č. X – „NE“. O tom ostatně mezi stranami ani sporu není. Termín pro pořízení biometrických údajů byl žalobci stanoven na 10. 10. 2025, 9:30. Dne 3. 10. 2025 však žalovaný odeslal žalobci email s textem *„Dobrý den, Vaše rezervace na pracovišti Ministerstva vnitra dne 10-10-2025; 9:30 byla zrušena pracovníky Ministerstva vnitra. Důvod zrušení rezervace: Tímto Vám v souladu s § 7t odst. 8 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaný invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů, sdělujeme, že Vaše registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu zanikla, protože Vy nebo některá společně s Vámi registrovaná osoba představuje na základě*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

stanoviska Policie ČR nebo zpravodajské služby ČR hrozbu pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu, tudíž nesplňujete podmínku uvedenou v § 7t odst. 5 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb.“

31. Žalobce pak v žalobě odkazuje na své dřívější odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 16. 6. 2023, sp. zn. 17 T 98/2023, přičemž od zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel bylo podmíněně upuštěno usnesením Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 11. 4. 2024, č. j. 17 T 98/2023. Žalobce se pak osvědčil jak u podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v délce dvou měsíců, tak i ve zbytku trestu zákazu činnosti – řízení motorových vozidel, což vyplývá z usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 22. 11. 2024, č. j. 17 T 98/2023 – 58 a č. j. 17 T 98/2023 – 69. Dle výpisu z rejstříku trestů ze dne 3. 10. 2025 pak není veden žádný záznam o odsouzení žalobce. Současně pak žalobce v žalobě jen neurčitě tvrdí, že „současné odsouzení nemá a nemůže být důvodem bezpečnostní hrozby, neb to je jiný zákonný důvod pro zrušení registrace k zvláštnímu dlouhodobému pobytu“, aniž by specifikoval, jaké současné odsouzení má na mysli. Tuto skutečnost pak žalovaný nijak nespornuje a ani se k ní nevyjadřuje.
32. Žalovaný uvedené skutečnosti potvrdil. Soudu předložil vyjádření Policie ČR ze dne 3. 11. 2025, č. j. PPR-52535-2/ČJ-2025-990390. Policie potvrdila, že žalobce shledala nebezpečím pro veřejný pořádek, a to s ohledem na trestní odsouzení za čin, kdy se dne 31. května 2023 v 23:30 hodin v ul. Havlíčkova v Mladé Boleslavi dopustil úmyslného trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle ustanovení § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, kdy na pozemní komunikaci řídil osobní motorové vozidlo zn. Ford Fiesta, bílé barvy, r.z. X (UA) a při dopravní kontrole hlídkou policie mu bylo naměřeno 1,32 a následně 1,37 promile alkoholu v dechu, tedy vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Za toto jednání byl jmenovaný Okresním soudem Mladá Boleslav pravomocně odsouzen dne 28. června 2023, vedeno pod sp. zn. 17 T 98/2023, k podmíněnému trestu odnětí svobody v délce 2 měsíců, se zkušební dobou do 28. června 2024 a k zákazu řízení motorových vozidel do 12. dubna 2025, přičemž dle záznamu v rejstříku trestů se jmenovaný k datu 1. července 2025 osvědčil.
33. Policie uvedla, že aplikované opatření je nejmírnějším způsobem ochrany společnosti a jmenovanému není trvale odepráno pobytové oprávnění. Bezpečnost silničního provozu je součástí veřejného pořádku a v tomto konkrétním případě, považuje policie jmenovaného za pachatele úmyslného trestného činu. Objektem předmětného trestného činu je zájem na ochraně života, zdraví a lidí a majetku, přičemž je obecně známo, že následky tohoto neodpovědného jednání bývají velmi tragické a fatální pro životy a zdraví osob. Z kriminologických výzkumů a rozsáhlých statistických výstupů vyplývá, že právě u pachatelů úmyslné trestné činnosti je zvýšená míra recidivy a nelze tak vyloučit, že by se mohl jmenovaný dopustit v budoucnu další trestné činnosti, směřující k narušení veřejného pořádku. Podle dlouhodobých analýz Institutu pro kriminologii a sociální prevenci tvoří opakovaně trestané osoby v České republice více než 44% stíhaných pachatelů. Centrum dopravního výzkumu současně uvádí, že u trestných činů v oblasti dopravní kriminality je riziko pro veřejný pořádek mimořádně vysoké (u více než 60% dopravních nehod s následky na zdraví, jehož viník byl pod vlivem alkoholu, byla zjištěna hladina alkoholu v krvi v hodnotách přibližně 1,5 promile a vyšší). K uvedenému jednání došlo v nedávné době (2023) s tím, že ještě do letošního roku platil jmenovanému zákaz řízení motorových vozidel. Neuplynula tak z pohledu policie dostatečně dlouhá doba na to, aby pominulo či bylo výrazně sníženo riziko recidivního jednání, tedy riziko ohrožení veřejného pořádku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

34. Z uvedeného vyplývá, že Policie ČR žalobce shledala nebezpečím pro veřejný pořádek právě pro jeho odsouzení trestní příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi sp. zn. 17 T 98/2023. Tohoto trestního příkazu, odsouzení i toho, v čem jeho tehdejší jednání spočívalo, si tedy žalobce je nepochybně vědom.
35. Mezi stranami je tak spor toliko o otázku, zda toto odsouzení, přestože se žalobce osvědčil a v Rejstříku trestů o něm není veden záznam, může představovat důvod pro považování žalobce za nebezpečí pro veřejný pořádek ve smyslu § 7 odst. 5 písm. d) lex Ukrajina.
36. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010 – 6 konstatoval, že „[p]ři výkladu pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné narušení veřejného pořádku“, používaných v různých kontextech zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je třeba brát v úvahu nejen celkový smysl dané právní úpravy, ale přiblížit i k rozdílným okolnostem vzniku, původu a účelu jednotlivých ustanovení, v nichž jsou tyto pojmy užity“. Nejvyšší správní soud poté v rozsudku ze dne 18. 4. 2013, č. j. 5 As 73/2011-146, s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151, vyložil, že narušením veřejného pořádku „může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. I v takovém případě je však potřeba zohlednit individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci“. Následně tedy uzavřel, že správní orgán při posouzení závažného narušení veřejného pořádku podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců s odkazem na trestní odsouzení, by se měl zabývat nejen tím, zda cizinec byl pravomocně odsouzen. Ale primárně měl zkoumat, zda jednání v minulosti představovalo skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Je třeba přihlídnout i ke všem relevantním okolnostem, jež mohou mít vliv na závažnost jednání cizince a posouzení hrozby budoucího porušení veřejného pořádku. Mezi takové skutečnosti patří nejen charakter a závažnost spáchané trestné činnosti, ale i další okolnosti, např. místo spáchání trestného činu, a zejména doba, která uplynula od jeho spáchání, chování cizince po vykonání trestu odnětí svobody, délka jeho pobytu v České republice, ale i to, zda se po příchodu do České republiky dopustil další trestné či jinak protiprávní činnosti.
37. Takto např. správní soudy (Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 18. srpna 2016 č. j. 22 A 162/2014-36, Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. října 2016 č. j. 1 Azs 251/2016-46) a nakonec i Ústavní soud v usnesení ze dne 12. 9. 2017, sp. zn. III.ÚS 4057/16, hodnotily jako hrozbu pro veřejný pořádek opakované pravomocné trestní odsouzení a povahu a závažnost trestné činnosti cizince.
38. Pojem „nebezpečí pro veřejný pořádek“ ve smyslu § 7t odst. 5 písm. d) lex Ukrajina je pak podle názoru městského soudu nepochybně obsahově totožný s vyloženým pojmem „narušení veřejného pořádku“ dle zákona o pobytu cizinců, přičemž lex Ukrajina zvláštní dlouhodobý pobyt sám podřazuje k režimu dlouhodobého pobytu dle citovaného zákona. Podle názoru městského soudu se proto uvedená východiska nepochybně vztahují také k posouzení otázky, zda předchozí pravomocné trestní odsouzení představuje relevantní důvod k tomu považovat žalobce za nebezpečí pro veřejný pořádek.
39. Žalobce se svého jednání dopustil 31. 5. 2023, časový odstup tak ke dni projevení zájmu žalobce o zvláštní dlouhodobý pobyt (8. 9. 2025) činil téměř dva roky a čtyři měsíce. Během této doby žalobce částečně vykonal uložený trest zákazu řízení, přičemž od jeho zbytku bylo podmíněně upuštěno, trest odnětí svobody zjevně nevykonal.

40. I policie sama konstatovala, že je jí známo, že žalobce se osvědčil, nevykonával tedy trest odnětí svobody, trestní rejstřík pak neobsahuje žádný záznam o pravomocném odsouzení žalobce.
41. Se žalovaným (vycházejícího ze stanoviska Policie ČR) se lze ztotožnit v tom, že jednání žalobce nepochybně bylo v rozporu s veřejným pořádkem, šlo o úmyslný trestný čin, bylo závažného charakteru a potrestání žalobce bylo proto v nejlepším zájmu společnosti. Na druhou stranu policie hodnotila pouze toto jedno trestní odsouzení a žádné další okolnosti. Pokud poukázala na statistický výzkum či analýzu, podle níž opakovaně trestané osoby činí 44 % stíhaných pachatelů, a že zvýšená míra recidivy platí u pachatelů úmyslné trestné činnosti, nijak tím nedokládá, že tomu nevyhnutelně je tak i u žalobce. I když časový odstup žalobcova odsouzení ke dni žádosti je ještě relativně krátký a nepředstavuje např. několik desetiletí, jako ve věci u Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 73/2011, nelze pominout, že chování žalobce v době po jeho odsouzení hodnotil již Okresní soud v Mladé Boleslavi v usnesení ze dne 22. 11. 2024, č. j. 17 T 98/2023 – 58 a č. j. 17 T 98/2023 – 69. Okresní soud tehdy, vycházející z trestního spisu, ze zpráv o chování odsouzeného i z doplněného opisu rejstříku trestu, již v listopadu 2024 vyslovil, že žalobce vedl ve zkušební době řádný život, vyhověl uloženým podmínkám, a osvědčil se, co se týče podmíněného upuštění od zbytku výkonu trestu zákazu činnosti – řízení motorových vozidel i podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v délce dvou měsíců. Policie sama pak uvedla, že dle záznamu v rejstříku trestů se jmenovaný k datu 1. července 2025 osvědčil.
42. Ať už od 22. 11. 2024 či nejpozději od 1. 7. 2025 je tedy zřejmé, že žalobce v době od pravomocného odsouzení vede řádný život. Žádné další skutečnosti o jeho osobě a poměrech policie nezjistila a ani nehodnotila. Pakliže tedy hodnotila toliko trestní odsouzení žalobce optikou potenciálního nebezpečí pro veřejný pořádek, podle názoru městského soudu, to samo o sobě nesvědčí o tom, že žalobce představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

43. Z vyložených důvodů tak podle názoru městského soudu neobstojí stanovisko policie o tom, že žalobce představuje nebezpečí pro veřejný pořádek. Žalovaný proto na jeho základě nezákonně žalobci zrušil termín pro pořízení biometrických údajů podle § 7t odst. 6 zákona č. 65/2022 Sb. a tím i nezákonně zanikla žalobci registrace k pobytu.
44. Žaloba je tedy důvodná a Městský soud v Praze výrokem I. určil, že zásah žalovaného byl nezákonný. Jelikož důsledky tohoto zásahu, tj. zrušená registrace k pobytu, trvají, výrokem II. přikázal žalovanému, aby v přiměřené lhůtě obnovil stav před zásahem, tj. aby obnovil registraci žalobce k pobytu (srov. § 87 odst. 2 s. ř. s.).
45. O nákladech řízení soud rozhodnul podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení plně úspěšný, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež v posuzovaném případě tvoří náklady zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů takto:
 - a) Odměna za tři úkony právní služby po 4 620 Kč: převzetí a přípravu zastoupení, sepsání žaloby a repliky [§ 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) ve znění účinném od 1. 1. 2025].
 - b) Paušální náhrada hotových výdajů 450 Kč za každý z těchto tří úkonů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od tohoto data).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

46. Advokát žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty. Žalobcovy náklady řízení tak činí **18.405 Kč** a žalovaný je povinen nahradit je v přiměřené měsíční lhůtě k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).
47. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. ledna 2026

JUDr. Jaromír Klepš v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.